



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 268/07-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. decembra 2007 predbežne prerokoval sťažnosť RNDr. M. V., P., zastúpenej advokátom JUDr. T. B., P., vo veci namietaného porušenia základného práva na právnu pomoc podľa čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 37 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd postupom vyšetrovateľa Prezídia Policajného zboru Slovenskej republiky, Úrad boja proti korupcii, odbor boja proti korupcii N., v konaní vedenom pod ČVS: PPZ-20/BPK-Z-2006 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť RNDr. M. V. o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 8. októbra 2007 doručená sťažnosť RNDr. M. V., P. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie základného práva na právnu pomoc podľa čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 37 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) postupom vyšetrovateľa Prezídia Policajného zboru Slovenskej republiky, Úrad

boja proti korupcii, odbor boja proti korupcii N. (ďalej len „vyšetrovateľ PZ“), v konaní vedenom pod ČVS: PPZ-20/BPK-Z-2006.

Z obsahu sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľka bola na 16. marec 2007 predvolaná ako svedok k výsluchu na Prezídium Policajného zboru Slovenskej republiky, Úrad boja proti korupcii, odbor boja proti korupcii N. (ďalej len „odbor boja proti korupcii“). V stanovený deň sa sťažovateľka dostavila k výsluchu spolu s advokátom JUDr. T. B. (ďalej len „advokát“) a požiadala vyšetrovateľa PZ o povolenie, aby advokát mohol byť prítomný pri jej výsluchu. Vyšetrovateľ PZ poučil sťažovateľku o tom, že bude vypočutá ako svedok, a preto nepripúšťa advokáta k výsluchu. Následne vykonal výsluch sťažovateľky. Dňa 22. marca 2007 sťažovateľka podala podnet Úradu špeciálnej prokuratúry v Bratislave (ďalej len „úrad špeciálnej prokuratúry“) na preskúmanie postupu vyšetrovateľa PZ. Úrad špeciálnej prokuratúry sťažovateľke až po jej urgencii listom z 23. júla 2007 oznámil, že postup vyšetrovateľa PZ považuje za zákonný, čo zdôvodnil tým, že platný Trestný poriadok neumožňuje vyšetrovateľovi PZ dovoliť prítomnosť právneho zástupcu pri výsluchu svedka. Sťažovateľka stanovisko úradu špeciálnej prokuratúry nepovažovala za správne a opakovaným podnetom v zmysle § 34 ods. 2 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“) sa domáhala u nadriadeného prokurátora opätovného preskúmania postupu vyšetrovateľa PZ a úradu špeciálnej prokuratúry. Špeciálny prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „špeciálny prokurátor“) listom sp. zn. VII/2 Gv 110/06 z 11. septembra 2007 opakovaný podnet sťažovateľky odložil ako nedôvodný s tým, že postup *„podriadeného prokurátora a vyšetrovateľa považuje za správny“*.

Podľa sťažovateľky postupom vyšetrovateľa PZ bolo porušené jej základné právo podľa čl. 47 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 37 ods. 2 listiny.

Vzhľadom na uvedené okolnosti sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd vydal nasledovný nález:

„1/ Ústavné právo sťažovateľky na právnu pomoc podľa čl. 47 odstavec 2 Ústavy Slovenskej republiky a § 37 odsek 2 Listiny základných opráv a slobôd postupom vyšetrovateľa Prezídia PZ SR, Úrad boja proti korupcii, Odbor boja proti korupcii N. v konaní pod číslom ČVS: PPZ-20/BPK-Z-2006 porušené bolo.

2/ Ústavný súd priznáva sťažovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 6 296,- Sk (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie ústavnej sťažnosti po 2 970,- Sk + 2 x režijný paušál po 178,- Sk).“

II.

Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 ústavy oprávnený konať o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy (§ 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde), alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene, môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľky o porušení jej základného práva na právnu pomoc zaručeného v čl. 47 ods. 2 ústavy a čl. 37 ods. 2 listiny postupom vyšetrovateľa PZ v konaní vedenom pod ČVS: PPZ-20/BPK-Z-2006.

Z obsahu sťažnosti, ako i z jej príloh vyplýva, že sťažovateľka 22. marca 2007 požiadala úrad špeciálnej prokuratúry o preskúmanie postupu vyšetrovateľa PZ, ktorý jej po predchádzajúcej urgencii 23. júla 2007 doručil odpoveď s odôvodnením, že vyšetrovateľ PZ v jej veci postupoval v súlade s Trestným poriadkom, ktorý ani neumožňuje vyšetrovateľovi PZ, aby dovolil prítomnosť právneho zástupcu pri výsluchu, a pretože nezistil porušenie zákona ani iného všeobecne záväzného právneho predpisu podnet sťažovateľky ako nedôvodný odložil. Keďže sťažovateľka predmetné stanovisko úradu špeciálnej prokuratúry nepovažovala za správne, podala 3. septembra 2007 úradu špeciálnej prokuratúry opakovaný podnet v zmysle § 34 ods. 2 zákona o prokuratúre, v ktorom sa domáhala opätovného preskúmania postupu vyšetrovateľa PZ a prokurátora úradu špeciálnej prokuratúry. Špeciálny prokurátor listom zn. VII/2 Gv 110/06-18 z 11. septembra 2007 opakovaný podnet sťažovateľky ako nedôvodný odložil s týmto odôvodnením:

„(...) upovedomenie o vybavení podnetu prokurátorom Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR je meritórne správne, odôvodnené a v súlade so zákonom.

V celom rozsahu sa stotožňujem so záverom, že obhajca nie je oprávnený sa zúčastniť výsluchu svedkov v čase, keď je vedené trestné stíhanie podľa § 199 ods. 1, resp. ods. 2 Tr. por. (...).“

Na základe uvedeného sa sťažovateľka zrejme domnievala, že na ochranu namietaného porušenia svojich označených práv využila všetky dostupné právne prostriedky, ktoré jej zákon na tento účel účinne poskytuje a na použitie ktorých bola oprávnená podľa osobitných predpisov.

Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľka nebola spokojná s postupom vyšetrovateľa PZ, ktorého postup bol predmetom jej podnetu a opakovaného podnetu podaného úradu špeciálnej prokuratúry. Úrad špeciálnej prokuratúry podnet i opakovaný podnet sťažovateľky odložil ako nedôvodný, pretože nezistil porušenie zákona ani iného všeobecne

záväzného právneho predpisu. Ak sťažovateľka nebola spokojná s vybavením jej podnetu a opakovaného podnetu úradom špeciálnej prokuratúry a špeciálnym prokurátorom, mala možnosť žiadať o preskúmanie zákonnosti vybavenia svojho podnetu a opakovaného podnetu formou ďalšieho opakovaného podnetu podaného generálnemu prokurátorovi Slovenskej republiky podľa zákona o prokuratúre, a tým žiadať nápravu. Na takomto využití zákonom predvídaného postupu vzhľadom na ustanovenie § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde je nevyhnutné trvať, lebo možnosť ochrany základných práv a slobôd sťažovateľky poskytnutej zákonom o prokuratúre ústavný súd považuje za účinný prostriedok jej ochrany.

Ústavný súd pripomína, že zákon o prokuratúre poskytuje sťažovateľke právne prostriedky nápravy, a to podnet, resp. opakovaný podnet, v zmysle § 34 ods. 1 zákona o prokuratúre v spojení s ďalšími ustanoveniami (§ 31 až 36 uvedeného zákona), ktorými sa môže domáhať preskúmania zákonnosti postupu vyšetrovateľa PZ v predmetnej veci, pokiaľ sa s týmto postupom, resp. odpoveďou na jej podnet nestotožnil. Je potrebné poznamenať, že citované ustanovenie § 31 zákona o prokuratúre sa týka všetkých konaní a postupov v ňom vymenovaných orgánov verejnej moci, ktoré sú pri výkone svojich právomocí povinné priamo aplikovať ústavu ako prameň práva vrátane úpravy základných práv a slobôd, ktorá je jej obsahom (čl. 152 ods. 4 ústavy).

Keďže v danom prípade sťažovateľka uvedeným spôsobom nepostupovala, ústavný súd dospel k záveru, že jej sťažnosť nie je prípustná pre nevyčerpanie dostupných a účinných prostriedkov ochrany jej základných práv, a preto o nej rozhodol (§ 25 ods. 2 v spojení s § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde a § 34 ods. 1 zákona o prokuratúre) tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. decembra 2007